

Κυριακή 17 Μαρτίου 2019.

Α΄ Κυριακή τῶν Νηστειῶν, Κυριακή τῆς Ὁρθοδοξίας.

Ἰω. 11, 42 – 55.

Δέν ἐορτάζει σήμερα ἡ Ἐκκλησία μας γιά κάποιον πρόσωπο. Σήμερα τό πανηγύρι στήθηκε γι' αὐτή τήν ἴδια τήν πίστη μας. Σήμερα χαιρόμαστε, ἐπειδή ἔχουμε τό προνόμιο νά γεννηθοῦμε ὀρθόδοξοι. Χαιρόμαστε, διότι κολυμποῦμε καί παίζουμε μέσα στό λιμάνι, κι ἄς μαίνεται γύρω ἡ τρικυμία τοῦ κόσμου. Αὐτός ὁ θρίαμβος τῆς Ὁρθοδοξίας λάμπει σήμερα καί προβάλλεται χάρη στήν ἀνάμνηση ἑνός ἱστορικοῦ γεγονότος. Ἡ ἀναστήλωση τῶν εἰκόνων τό 843 ἀπό τήν Αὐγούστα Θεοδώρα ἔρχεται νά ἐφαρμόσει ὀριστικά τίς ἀποφάσεις τῆς Ζ' Οἰκουμενικῆς Συνόδου, πού εἶχε προηγηθεῖ πρίν ἀπό 56 χρόνια (τό 787), καί νά καταδείξει ὅτι ἡ ἀλήθεια τελικά φωτίζει τόν κόσμο, ὅσο κι ἂν προσπαθεῖ ὁ ἀνθρώπινος ἐγωισμός νά τήν ἀμαυρώσει καί νά τήν καταπνίξει στά ἔγκατα τῶν διαφόρων σκοπιμοτήτων. Ἡ ἀναστήλωση λοιπόν τῶν

εικόνων γίνεται γιορτή τῆς ἀλήθειας, γιορτή τῆς πίστεως, γιορτή τῆς Ὁρθοδοξίας.

Γιορτάζουμε σήμερα τὴν ἀλήθεια ὄχι ὡς ἰδέα οὔτε ὡς φιλοσοφία. Γιορτάζουμε τὴν ἀλήθεια ὡς πρόσωπο, διότι ἡ ἀλήθεια εἶναι ὁ Χριστός, εἶναι Ἐκεῖνος πού εἶπε πῶς «ἐγώ εἰμι ἡ ὁδός, ἡ ἀλήθεια καί ἡ ζωή». Αὐτή ἡ ἀλήθεια ἔλαβε σάρκα καί ὀστά, ἔγινε ἄνθρωπος. Δέν ἔμεινε ἀφηρημένη ἰδέα τοῦ οὐρανοῦ. Δέν ἔμεινε ἓνας Θεός ἀφ' ὑψηλοῦ, πού κρίνει καί δικάζει τούς πάντες καί τά πάντα ἀπό τὴν ἀσφάλεια τοῦ θρόνου Του. Ἡ Ἀλήθεια ἔγινε ἄνθρωπος, γιά νά μᾶς κάνει μετόχους στόν ἑαυτό Του. Μέ τὴν ἀναστήλωση τῶν εικόνων γιορτάζουμε τὴν ἐνανθρώπηση τῆς Ἀλήθειας. Γιορτάζουμε τὴ δυνατότητα νά βυθιζόμαστε μέσα Της, νά ἐνωνόμαστε μαζί Της, νά θεωνόμαστε κατὰ χάριν, νά θεραπευόμαστε ἀπό τὴν πλάνη τῆς ἁμαρτίας καί ἀπό τό ψέμα τοῦ θανάτου.

Σήμερα ζοῦμε στὴν ἐποχὴ τῆς εἰκόνας. Ὅχι ὁμως τῆς ὀρθόδοξης εἰκόνας. Ζοῦμε στὴν ἐποχὴ τῆς ἠλεκτρονικῆς εἰκόνας. Ἡ εἰκόνα ἔχει εἰσβάλει στὴ ζωὴ μας τόσο δυναμικά, ὥστε ἐξοβέλισε κάθε ἄλλη

μορφή ανθρώπινης έκφρασης. Χρώματα, σχήματα, φόρμες, χωρίς ταυτότητα, χωρίς ποιότητα, χωρίς πολιτισμό, χωρίς αξία, όλα είναι ύποταγμαστά στο μεγάλο χωνευτήρι της παγκοσμιοποίησης, όλα χρησιμοποιούνται με πολλή μελέτη, για να εξυπηρετήσουν τό μεγάλο σκοπό της κατανάλωσης. Ή εικόνα πλέον διαμορφώνει συνειδήσεις, νοοτροπίες, ανεβοκατεβάζει καθεστῶτα, κάνει πολιτική. Έγινε παντοδύναμη. Ή εικόνα έγινε ένας ακόμη θεός, πού τόν λατρεύουν δισεκατομμύρια άνθρωποι.

Κυριακή της Ὁρθοδοξίας σήμερα καί ἡ Ἐκκλησία τιμάει τίς εἰκόνες πού ζωγραφίζουν τήν Ἀλήθεια. Ή μόνη ἀπόλυτη Ἀλήθεια, ὁ Χριστός, μέσ' ἀπό τίς εἰκόνες Του μάς εὐλογεῖ. Προσκυνοῦμε τίς εἰκόνες πού μιλοῦν μέ χρώματα γι' Αὐτόν, γιά τή Μητέρα Του καί γιά τούς ἁγίους τῆς πίστεώς μας, γιά νά ἐπικοινωνήσουμε μέ τά εἰκονιζόμενα πρόσωπα. Κάθε ὀρθόδοξη εἰκόνα φέρνει πάνω μας τήν εὐλογία τῆς προσευχῆς, διότι κάθε εἰκόνα εἶναι μιά προσευχή, μιά χρωματιστή δέηση στόν Ἀρχηγό τῆς ἀπόλυτης ὁμορφιάς. Κάθε φίλημα σέ μιά εἰκόνα

εἶναι ἓνα φιλί μέ ἀγάπη, πίστη καί σεβασμό στό Χριστό. Κάθε τέτοιο φιλί εἶναι μία ἔνωση καί ἐλάχιστη πρόγευση τῆς ἀτέλειωτης ἔνωσης τοῦ πιστοῦ μέ τόν ἐρασιμώτατο Νυμφίο στήν αἰωνιότητα.

Δέν εἶναι ἀρκετό ὅμως νά γευόμαστε τήν ὁμορφιά καί νά χαιρόμαστε τήν ἀλήθεια μόνοι μας. Σήμερα γιορτάζουμε, ἐπειδή ἡ Ἀλήθεια ἔγινε ἄνθρωπος τέλειος, χωρίς νά πάψει νά εἶναι τέλειος Θεός. Ὁ Χριστός ὅμως δέν ἔγινε ἄνθρωπος μόνο γιά τούς Ἑλληνας οὔτε μόνο γιά τούς Ἑβραίους οὔτε κἀν μόνο γιά τούς Ὀρθοδόξους. Ὁ Χριστός ἔγινε ἄνθρωπος γιά ὅλους τούς ἀνθρώπους. Ἀναγέννησε καί θεράπευσε τήν ἀνθρώπινη φύση στό σύνολό της. Ἔσωσε ὅλους τούς ἀνθρώπους καί ὄχι μόνον ἓνα λαό ἢ μία ομάδα. Στίς εἰκόνες μας προσκυνοῦμε τόν πανανθρώπινο Χριστό, πού εἶναι παγκόσμιος Λυτρωτής καί Πλάστης ὅλου τοῦ σύμπαντος. Ὁ Χριστός τῆς ὀρθόδοξης εἰκόνας δέν κομματιάζεται, δέν κομματίζεται, δέν ἀπομονώνεται, οὔτε διαλέγει οὔτε ἀπομακρύνει. Ἡ δική μας ζωγραφισμένη

Ἀλήθεια ποτίζει μέ τό αἷμα Της ὅλη τή γῆ καί ὅλα τά ἔθνη.

Ἡ Ἀλήθεια, γιά τήν ὁποία σήμερα γιορτάζουμε, μᾶς ἐπιβάλλει νά τή διακηρούξουμε, νά τή μεταγγίσουμε καί στούς ἀδελφούς μας πού ἀκόμη δέν τή γνώρισαν, νά τή μοιραστοῦμε. Τό σύνθημα τῆς ἡμέρας τό ἀκούσαμε στήν εὐαγγελική περικοπή: «ἔρχου καί ἴδε». Ἄς κάνουμε αὐτό τό σύνθημα τρόπο ζωῆς. Ἄς προσπαθήσουμε νά ἐργασθοῦμε ἱεραποστολικά στούς διπλανούς μας, στή γειτονιά, στήν οἰκογένεια, στούς συγγενεῖς, στή φιλική συντροφιά, στήν ἐργασία, στό κοντινό μας περιβάλλον. Νά δώσουμε τό προσκλητήριο τῆς γνωριμίας μέ τό Χριστό στούς ἀνθρώπους πού δέν ἔμαθαν πολλά γιά Ἐκεῖνον. Νά μιλήσουμε μέ τά λόγια μας καί μέ τή ζωή μας. Ὁ τρόπος καί τό παράδειγμα νά ἐπισφραγίζουν αὐτά πού λέμε. Τότε νά εἴμαστε βέβαιοι πώς θά τιμοῦμε ἀληθινά τήν Ὁρθοδοξία μας καί θά ἀξιωθοῦμε νά φτάσουμε μέσ' ἀπ' τόν ὀρθόδοξο τρόπο ζωῆς στήν ἀπέραντη ἀγάπη τοῦ Δημιουργοῦ μας. Ἀμήν.